

ת"פ 46092/10/15 - מדינת ישראל נגד אירינה בורודצ'וק

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 46092-10-15 מדינת ישראל נ' בורודצ'וק
תיק חיצוני: 37242/2011

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמת	אירינה בורודצ'וק

החלטה

כתב האישום

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בכתב אישום מתוקן המייחס לה עבירה של גניבה בידי עובד ממעביד, עבירה בניגוד לסעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן הנאשמת עבדה כקופאית בבית העסק "באולינג אשדוד" במשך תקופה של כשלוש וחצי שנים. במהלך עבודתה בבאולינג, בתחילת שנת 2010 ובתחילת שנת 2011 גנבה הנאשמת מהבעלים סכומי כסף בסך כולל של כ- 3000 ₪ בכך שמתוקף תפקידה כקופאית קיבלה כספים מלקוחות הבאולינג ובמקום להכניסם לקופת הבאולינג, שלשלה את הכספים לכיסה.

הסדר הטיעון

2. ביום 9.2.17 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשמת תודה בכתב אישום מתוקן, תורשע, תופנה לשרות המבחן לקבלת תסקיר. לא הוצגה הסכמה עונשית.

תסקיר שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 3.9.17 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשמת. הנאשמת בת 31, נשואה בשנית, ללא ילדים, עלתה לארץ בשנת 1996 עם משפחתה, שירתה שירות צבאי מלא, בעלת תואר ראשון בהנדסת תעשייה וניהול. החל משנת 2013 עובדת בחברת "אמדוקס". מכתב המלצה ממקום העבודה מתאר את הנאשמת כמסורה, אמינה, ישרה, חרוצה, שאפתנית, בעלת אישיות מקסימה ויחסי אנוש מצוינים.

הנאשמת לקחה אחריות לביצוע העבירה, חשה אשמה ובושה. להערכת שירות המבחן הרקע לביצוע העבירה היה מצוקתה סביב הצורך לממן את לימודיה בהעדר תמיכה כלכלית מהוריה ותחושת ניצול, עוול וקיפוח שחשה במקום עבודתה, על רקע חוסר הערכה להשקעתה הרבה. שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי היווה גורם מרתיע עבור הנאשמת והסיכון לביצוע עבירות בעתיד נמוך. הנאשמת בעלת עמדות ותפיסות פרו חברתיות.

עמוד 1

שירות המבחן המליץ על העמדת הנאשמת במבחן במהלכו תשולב בטיפול קבוצתי לעוברי חוק בתחום המרמה. כן המליץ על הטלת של"צ והתחייבות. שירות המבחן המליץ לבטל הרשעתה שכן מקצועה הוא בין רשימת המקצועות בהם פסול בעל רישום פלילי מלעסוק והרשעה תפגע בהמשך העסקתה ובקידומה.

ראיות לעונש

4. לבית המשפט הוגש מכתבם של המתלוננים (ת/1), בעלי הבאולינג כלפיהם בוצעה העבירה. לדבריהם לאחר שגילו את השיטה בה בוצעה הגניבה ערכו ניתוח מעמיק ותחשיבי נזק והגיעו לכלל מסקנה כי היקף הגניבות היה נרחב. לדבריהם, גם בית הדין הארצי לעבודה התרשם שכך היו פני הדברים, אלא שלא ניתן היה לקבל את תחשיבי הנזק שערכו. המתלוננים מצרים על כך שהמשטרה לא התעמקה בחקירת היקף הנזק. לדבריהם נגרם להם נזק של כ- 4,000,000 ₪ כתוצאה מהגניבות, דבר שהסב נזק רב לעסק ואילץ אותם ליטול הלוואות. לדבריהם הנאשמת ניסתה לסחוט אותם בכך שאיימה שאם יפנו למשטרה היא תתלונן על הטרדה מינית, דבר שגרם למתלונן ולמשפחתו מתח נפשי, נזק ופגיעה בשם הטוב. לדבריהם בית הדין התרשם כי אין ליתן אמון בנאשמת. המתלוננים הביעו תקווה כי בית המשפט יחמיר עם הנאשמת, באופן שיהלום את הנזק הרב שגרמה.

על אף שהדיון נדחה 3 פעמים על מנת לאפשר למתלוננים להתייצב בבית המשפט, בסופו של יום בחרו לכתוב מכתב ולא להתייצב בבית המשפט שכן לדבריהם הופעה בבית המשפט דורשת מהם משאבים נפשיים רבים והם חסרי כוחות.

טיעונים לעונש

5. ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת העבירה, לערכים המוגנים שנפגעו, לכך שהעבירה בוצעה תוך ניצול האמון שנתן בה המעביד, טענה כי העבירה בוצעה בשיטתיות, ציינה כי הנאשמת לא השיבה את הכסף. לדבריה מתחם העונש ההולם נע ממספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה התייחסה להמלצות התסקיר, לשיטתה האינטרס הציבורי גובר בנסיבות תיק זה על פני האינטרס האישי של הנאשמת, לדבריה לא הוכח נזק קונקרטי ולפיכך ביקשה שלא לאמץ את המלצות התסקיר ועתרה להשית על הנאשמת 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס, פיצוי למתלונן והתחייבות. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה התומכת בטיעוניה. ב"כ המאשימה הפנתה למכתבם של המתלוננים, ביקשה שלא להתייחס לסכום הנזק הנתען במכתב זה, אלא לסכום שמפורט בכתב האישום, אך ביקשה ללמוד מהמכתב על הנזק הנפשי שנגרם למתלוננים.

6. ב"כ הנאשמת ציין כי הנאשמת נעדרת עבר פלילי, לא נפתחו נגדה תיקים נוספים. לדבריו הופרה זכות השימוע של הנאשמת, לדבריו כתב האישום הוגש בשיהוי ניכר ופגע ביכולתה של הנאשמת להתגונן. ב"כ הנאשמת הפנה לחלוף הזמן הרב - 7-8 שנים ממועד ביצוע העבירה, לגילה הצעיר בעת ביצוע העבירה. הפנה לכך שהנאשמת התלוננה על הטרדה מינית מצד המתלונן, תלונה שלדבריו לא נחקרה כלל, הגיש תמונות שמפרסם המתלונן ברשתות החברתיות, תמונות שלשיטתו מלמדות על התנהלותו. הפנה לכך שהמתלונן הועמד לדין בבית הדין לעבודה על עבירות פליליות בשל אי העברת הפרשות העובדים לקופות הפנסיה. ב"כ הנאשמת ציין כי הנאשמת בעלת תואר אקדמי, מהנדסת, אמורה לצאת לחו"ל במסגרת עבודתה. שירות המבחן בדק ומצא כי במידה

ותורשע יכול להיפגע עיסוקה. ב"כ הנאשמת ציין כי הנאשמת נורמטיבית והעבירה הינה חריג לאורחותיה. ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולבטל ההרשעה. הגיש פסיקה התומכת בטיעונו. לדבריו סכום הגניבה הושב במסגרת ההליך האזרחי.

7. ב"כ המתלוננים ציין כי העבירה עליה הועמד המתלונן לדין בבית הדין לעבודה, הינה בשל אי העברת הפרשות לקרנות הפנסיה, משך תקופה קצרה, בסמוך לאחר כניסתו לתוקף של החוק המסדיר את עניין ההפרשות, עבירה שבוצעה בשל טעות של רואה חשבון שלא הכיר את התיקון לחוק.

8. הנאשמת ביקשה לומר דברים. הנאשמת לקחה אחריות, ציינה שהתנהלה בצורה שגויה, פעלה בניגוד לערכים עליהם חונכה, הפרשה מלווה אותה כבר 7 שנים ותמשיך ללוותה גם לאחר שהמשפט יסתיים, כשתצטרך לספר לילדיה על המעשים. שיתפה שהתחנתה לאחרונה, עובדת במקום מסודר, קודמה במקום העבודה, מועמדת להצבה מחדש בארצות הברית. לדבריה לא תחזור שוב על המעשים ומקווה שבית המשפט יתחשב בה.

דין

מתחם העונש ההולם

9. **הערך המוגן** הנפגע בעבירה של גניבה ממעביד הוא הגנה על רכושו של אדם והגנה על אמון מעביד בעובדו.

10. **מידת הפגיעה בערך המוגן** אינה ברף הגבוה. מחד הנאשמת ניצלה את האמון שניתן בה וגנבה ממעבידה כספים במשך תקופה. מאידך הסך הכולל של הגניבה שיוחסה לה עומד על כ-3,000 ₪.

11. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, בחנתי את התקיימותן של הנסיבות המפורטות בסעיף 40ט(א) לחוק העונשין:

א. אין אינדיקציה לכך שקדם תכנון מוקדם לביצוע העבירה, עם זאת אין מדובר באירוע חד פעמי, אלא בעבירה שנמשכה במהלך תקופת עבודתה הן בתחילת שנת 2010 והן בתחילת שנת 2011.

אין בידי לקבוע את נסיבות ביצוע העבירה כפי שעולות ממכתבם של המתלוננים - ת/1, שם נטען כי הגניבות נמשכו על פני כל שנות העסקתה של הנאשמת. כאמור בכתב האישום המתוקן יוחסה לנאשמת גניבה מהמעביד רק בשתי התקופות המצויינות לעיל, ולא במשך 3.5 שנות העסקתה.

ב. הנאשמת ביצעה את העבירה בעצמה ואין אינדיקציה להשפעה של אחרים עליה.

ג. הנזק שצפוי היה להיגרם מביצוע העבירה, הוא פגיעה במצבו הכלכלי של העסק ופגיעה ביכולת המעסיק ליתן אמון בעובדיו. נתתי דעתי לכך שעל פי כתב האישום המתוקן הסכום שנגנב הגיע לכדי 3000 ₪.

ד. הנזק שנגרם מביצוע העבירה: אין בידי לקבל את טענת המתלוננים כפי שעולה במסמך ת/1 כי סכום הגניבה הגיע לסך של כ- 4,000,000 ₪, אף אין בידי לייחס משקל להערכת סכום הגניבה כפי שהתקבלה בבית הדין לעבודה.

המכתב ת/1 הוגש לבית המשפט בהסכמת ההגנה, בכפוף להתנגדות לקבלת טענות שהן מחוץ לגדרו של כתב האישום המתוקן ולקבלת מידע מהליכים שהתקיימו בדלתיים סגורות ואשר הגשת המסמכים בעניינם אסורה.

אף המאשימה בטיעוניה לעונש ביקשה מבית המשפט שלא להתייחס לסכום הגניבה כפי שצוין במכתב, סכום שנאמד על ידי המתלוננים.

ה. בעניין זה ראו דברי בית המשפט העליון בע"פ 1548/17 **זיינב נ' מדינת ישראל** (9.8.17):

"בפסיקתנו נקבע כי סעיף 40(ד) לחוק העונשין משקף את הגישה הכללית לפיה על כתב האישום, ובפרט אם מדובר בכתב אישום מתוקן, שהוגש במסגרת הסדר טיעון, לכלול את כל העובדות והנסיבות הרלבנטיות לביצוע העבירה. זאת, במטרה לתחום את הדין בעניינו של הנאשם, ושלא להפליג למחוזות שלא בא זכרם בכתב האישום, או כתב האישום המתוקן לפי העניין (ראו: ע"פ 5841/14 מדינת ישראל נ' ארקאן (08.07.2015) (להלן: עניין ארקאן)).

הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום, כך נפסק, מבטאת את הסכמתו של הנאשם לעובדות ולנסיבות האמורות בו, ויש בה משום הצהרה כי אין בעובדות ובנסיבות המתוארות בכתב האישום יותר מאשר עשה (ראו: ע"פ 3667/13 ח'טיב נ' מדינת ישראל (14.10.2014)). בהתאם לכך, נקבע כי כאשר מדובר בכתב אישום, שהוא תוצר של הסדר טיעון: "אל לו לבית המשפט להיזקק לעובדות או לנסיבות שלא נכללו בכתב האישום, שבעובדותיו הודה הנאשם" (ראו: ע"פ 3060/15 רגייג נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (21.07.2015)). ב-ע"פ 5677/11 פלוני נ' מדינת ישראל (18.06.2012) נפסק בהקשר לכך כדלקמן:

"כידוע, פירוט העובדות והעבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום נועד, בין היתר, ובעיקר, על מנת לתחום את מסגרת הדין במשפט הפלילי למעשים שמיוחסים לנאשם (ראו: יעקב קדמי סדר הדין בפלילים חלק שני, כרך א' 915 (2009))(להלן: קדמי)). תובנה זו נכונה גם בנוגע לכתבי אישום מתוקנים שמוגשים בעקבות הסדרי טיעון. כפועל יוצא מכך: "בית המשפט כלל איננו אמור להתייחס בגזר-דינו לנסיבות נוספות, אשר אין להן אזכור בכתב האישום המתוקן ובראיות אחרות בתיק, ובפרט כאשר הצדדים הגיעו להסדר טיעון מוסכם, אשר במסגרתו נמחקו הנסיבות הנוספות מכתב האישום המקורי" (ראו: דברי ב-ע"פ 8888/07 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 14 (6.7.2009) (להלן: ע"פ 8888/07)). יש להדגיש כי האיסור הנ"ל חל בצורה שווה על כל הפרטים ה"חיצוניים", יהא מקורם אשר יהא. נתונים "אסורים" אלה יכולים לנבוע מכתב האישום המקורי, או ממקורות אחרים..." (ראו: שם, פסקה 11).

ו. במסגרת ת/1 טען המתלונן כי נגרמה לו עגמת נפש רבה, מתח נפשי, נזק משפחתי ופגיעה בשם הטוב כתוצאה מהתנהלות הנאשמת. לטענתו הנאשמת ניסתה לסחוט אותו באיומים והגישה נגדו תלונת סרק על הטרדה מינית והכל על מנת למנוע ממנו להגיש תלונה על הגניבה.

לא אוכל ליתן משקל לדבריו אלו במסגרת גזר הדין. הנאשמת לא הועמדה לדין על עבירה של ניסיון סחיטה באיומים ואף לא על עבירות של מסירת ידיעה כוזבת, שיבוש מהלכי משפט, הדחה בחקירה, הטרדת עד או כל עבירה אחרת שעניינה שיבוש המשפט.

הנזקים הללו לא נזכרים במסגרת כתב האישום המתוקן. הטענות הללו לא נתבררו בפני.

אמנם בין הצדדים התקיימו הליכים נוספים במסגרת בית הדין לעבודה, אלא שהליכים אלו התקיימו בדלתיים סגורות, ולפיכך, בשל המגבלות הקבועות בסעיף 70א לחוק בתי משפט [נוסח משולב] התשמ"ד 1984, נמנעו ב"כ הצדדים להגיש החלטות שהתקבלו בערכאה זו.

מסיבה זו לא מצאתי לייחס כל משקל לפסק הדין שהגישו המתלוננים באופן עצמאי לבית המשפט (פסק דין שאינו נושא את שמות הצדדים). ממילא התרשמות ערכאה אחרת מהנאשמת ומהתנהלותה, אין בה כדי להשפיע על התרשמותו של מותב זה בהליך שמתקיים בפניו, מה גם שבהליך זה בחרה הנאשמת לקחת אחריות באופן מיידי ולהודות בכתב אישום מתוקן.

התנהלותה של הנאשמת ככל שנוגעת להליכים אחרים שהתקיימו בין הצדדים, היתה אמורה להילקח בחשבון במסגרת אותם ההליכים.

לא התעלמתי ממכתבם של המתלוננים אשר שטחו בפני את הנזק והסבל הרב שנגרם להם, אלא שבמסגרת ההליך הפלילי, על בית המשפט לשקול את הנתונים שניתן לשקול במסגרת הדיונית שמונחת בפניו, ולא לחרוג מהם. לא ניתן לקחת בחשבון ולהעניש את הנאשמת על מעשים או על התנהלות שלא בא זכרם במסגרת כתב האישום ושלא הוסכם שיוצגו לבית המשפט בשלב הטיעונים לעונש.

ז. הסיבות שהביאו את הנאשמת לביצוע העבירה: נתתי דעתי לאמור בתסקיר שירות המבחן כי העבירה בוצעה על רקע תחושת מצוקה של הנאשמת בשל הקושי במימון לימודיה והקושי לפנות לקבלת עזרת משפחה לאור החינוך הנוקשה שקיבלה. נתתי דעתי כי העבירה בוצעה על רקע תחושות סובייקטיביות של ניצול, עוול וקיפוח אשר חשה הנאשמת מול המעסיק. (יובהר במפורש כי אין בכך כדי לקבוע כי הנאשמת אכן נוצלה וקופחה).

ח. יכולת הנאשמת להבין את מעשיה ולהימנע מעשייתם: הנאשמת יכולה היתה להבין את מעשיה ולהימנע מעשייתם.

ט. ניצול לרעה של כוחה או מעמדה של הנאשמת: הנאשמת ניצלה לרעה את האמון שניתן בה, ואת תפקידה כקופאית והגישה שניתנה לה לכספי העסק.

12. באשר לשיקולי הענישה בעבירה של גניבה בידי עובד ראו ע"פ 3587/12 דדון נגד מדינת ישראל, שם דובר בעובדת שגנבה כספים ממעבידה:

"בית משפט זה עמד לא אחת על כך שיש ליתן משקל רב לשיקול ההרתעת, תוך מתן משקל מופחת לנסיבות אישיות, במסגרת שיקולי הענישה בעבירות "כלכליות" אשר מבוצעות עבור בצע כסף ואשר כוללות שליחת יד לכספי המעביד או לכספי הציבור, על מנת ליידע עבריינים פוטנציאליים כי "הסיכון גובר על הסיכוי".

ראו גם דבריו של בית המשפט המחוזי בע"פ (ת"א) 72220/04 מדינת ישראל נ' כהנים מרדכי:

"אפשר וצריך לדרוש ממעסיק שינקוט אמצעי הגנה מרביים כדי לשמור על רכושו, כנגד גנבים "מן החוץ" - אך קשה אם לא בלתי אפשרי, להתגונן מראש כנגד עובד "מבפנים", שבתוקף תפקידו ומכוח האימון שהמעביד רוחש לו - יש לו גישה טבעית לרכושו של המעביד. על כן, מתחייבת ענישה מחמירה ומרתיעה".

13. בחינת **מדיניות הענישה** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסרים מותנים ועד עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות. ראו למשל:

- רע"פ 5540/15 **גאוי נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.8.15) - 8 חודשי מאסר (עובדתמשקבית גנבההמבקשת גנבה פנקסישיקיםוהשתמשהבמרמהב- 71 שיקים. רכשה מוצרים ושירותים בסךכוללשל 105,506 ₪).
- רע"פ 1960/15 **ברוקס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.3.15) - 8 חודשי מאסר (עובד בחברת לאחזקת מבנים קיבל 191 פעמים תשלומים בסכומים שונים מדיירים, הנפיק חשבוניות פיקטיביות וגנב ממעבידו סך כולל של 75,334 ₪).
- רע"פ 8360/11 **שפיגלר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.11.11) - 24 חודשי מאסר (כמנהלת כספים בסניף בטל"א גנבה 363,567 ₪ מכספי בטל"א)
- רע"פ 3153/10 **שבתשולי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.4.10) - 8 חודשי מאסר - (עובד במפעל תכשיטים כמלטש גנב בשלוש הזדמנויות שונות ממעבידו תכשיטי זהב בסכום כולל של 2,000 דולר)
- עפ"ג (י-ם) 6567-03-15 **כיוורק קריקוריאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.8.15) - מאסר על תנאי ו- 220 שעות של"צ (עובד בנק הדואר זייף בשתי הזדמנויות חתימות של 2 לקוחות וגנב מחשבונם סכום כולל של 3800 ₪. כמו כן גנב מקופת הבנק 520 דולר).
- ע"פ (חיפה) 59265-01-15 **מדינת ישראל נ' אבו רוקן** (פורסם בנבו, 16.4.15) - 16 חודשי מאסר (כולל הפעלת מאסר על תנאי של 10 חודשים (עוזרת בית גנבה רכוש בשווי של 137,100 ש"ח שכלל תכשיטים וכסף מזומן).
- ע"פ (ת"א) 20466-10-14 **אילטוב נ' מדינת ישראל - 4 ח' ע"ש** (פורסם בנבו, 25.2.15), (קופאי בסופר גנב ממעבידו בסך של 10,000 ₪. על ידי ביצוע החזרים של מוצרים לחנות ונטילת הכסף).

- ע"פ (י-ם) 9725-02-14 **קורסיה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 6.3.14), 50 ימי מאסר בעבודות שירות (פקידה בלשכת הסחר גנבה ממעבידה סך של 66,499 ₪ שהתקבל מלקוחות).
- עפ"ג (י-ם) 11681-02-14 **חביב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.3.14) - 14 חודשי מאסר(נהגמשאיתבחברת הובלות גנב עשרותפעמיםחומריבנייןשבבעלותמעסיקתו בשווי של 150,000 ₪).
- עפ"ג 40674-04-13 **מדינת ישראל נ' קטש ואח'** (פורסם בנבו, 11.7.13) - מאסר על תנאי ו- 400 שעות של"צ (עובד מפעל בטחוני גנב מהמפעל , במהלך עבודתו, גרגרי זהב שנפלטו בעת היצור, בשווי כולל של 190,000 ₪).
- ע"פ (מח' י-ם) 4384-09-12 **שולם נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.1.13) - מאסר על תנאי - (הנאשם קיבל עבור החברה בה עבד סכומי כסף בשלוש הזדמנויות, עבור הזמנת סחורה בסכום כולל של כ- 2,500 ש"ח, ולקח אותם אל כיסו).
- עפ"ג (ב"ש) 6704-09-09 **בלוסטוצקי נ' פרקליטות מחוז דרום-פלילי** (פורסם בנבו, 1.3.10) - 4 חודשי מאסר בעבודות שירות (קופאי בבנק גנב מקופת הבנק סכומי כסף שונים המסתכמים לסך של 35,000 ₪).
- עפ"ג (מרכז) 3452-04-15 **טמירוב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.6.15), נדחה ערעורה של הנאשמת אשר נדונה ל- 45 ימי מאסר בעבודות שירות (עובדת משק בית גנבה טלפון סלולרי השייך למתלוננת. ועשתה בו שימוש בסך כולל של 5,233 ₪. הנאשמת צירפה תיק נוסף של גניבת כסף מזומן בסך 4,400 ₪ ממעבידה)
- ת"פ (רמלה) 65993-11-15 **מדינת ישראל נ' דבח** (פורסם בנבו, 3.11.16). 3 חודשי מאסר בעבודות שירות (כספרית בחברת פוקס גנבה במשך 4 חודשים תווי קניה בשווי 60,000 ₪).
- ת"פ (רמלה) 6716-08-14 **מדינת ישראל נ' ברוך** (פורסם בנבו, 18.1.16), מאסר על תנאי ושלצ בהיקף 320 שעות (עובד קו חלוקה גנב מוצרים בשווי 3242 ₪).
- ת"פ (רמלה) 20266-09-13 **מדינת ישראל נ' לוי** - מאסר על תנאי ו- 300 שעות של"צ (עובדת משק בית גנבה תכשיטים מ- 3 בתים בהם עבדה - החזירה את מרבית הרכוש).
- ת"פ (קג"ת) 25346-09-13 **מדינת ישראל נ' מגניה דרכון**- מאסר על תנאי ו- 300 שעות של"צ (הנאשמת עבדה 5 שנים כמטפלת של המתלוננת, קשישה בת 85, וגנבה מתיקה סך של 10,000 ₪).
- ת"פ (קג"ת) 57719-11-12 **מדינת ישראל נ' דויטאשילי** (פורסם בנבו, 3.9.13) - 4 חודשי מאסר בעבודות שירות (עובד בחברת קייטרינג גנב מספר פעמים ארגזי בשר ממעבידו. באחת מהפעמים מכר אותם בסכום של 12,000 ₪).
- ת"פ(אילת) 44417-07-12 **מדינת ישראל נ' פדידה** (פורסם בנבו, 4.2.15), 3 חודשי מאסר בעבודות שירות (פקידה במלון ביטלה הזמנות של לקוחות ונטלה לעצמה את כספי התמורה ששילמו אורחי המלון בסך 15,000 ₪).
- ת"פ (נתניה) 4965-02-12 **מדינת ישראל נ' שושן** (פורסם בנבו, 6.2.13) - 6 חודשי

מאסר בעבודות שירות (מחסנאי במרכול גנב מוצרים בשווי של כ-20,000 ₪).

ת"פ (חיפה) 31410-06-11 **מדינת ישראל נ' דויד** (פורסם בנבו, 14.9.11) - 6 חודשי מאסר בעבודות שירות (עובד בחברת שליחויות גנב חבילות דואר אשר הכילו מכשור אלקטרוני אשר ערכם הכולל עולה על 1,000 ₪).

ת"פ (ת"א) 2805-04-11 **מדינת ישראל נ' דוידוב** (פורסם בנבו, 28.11.11) - מאסר על תנאי - (גניבה ממעביד והונאה בכרטיס חיוב. הנאשמת עשתה שימוש בכרטיס האשראי של מעסיקתה במספר הזדמנויות וגנבה סכום של מספר אלפי שקלים).

ת"פ (רמלה) 55418-10-10 **מדינת ישראל נ' גל** (פורסם בנבו, 7.12.14) - מאסר על תנאי ושל"צ בהיקף 400 שעות (עובד "ילו" גנב מקופת החנות כסף מזומן וכן מוצרים בשווי כולל של 12,000 ₪).

ת"פ (ים) 23813-09-10 **מדינת ישראל נ' גובראן** (פורסם בנבו, 16.1.12) - מאסר על תנאי ו-300 שעות שלצ (הנאשם, מנהל סניף מקדונלדס ביטל במספר רב של הזדמנויות רישום של עסקאות ששולמו במזומן והקליד תחתן, באופן ידני, פרטים של כרטיסי חיוב של לקוחות אשר קנו במקום בעבר - סכום הגניבה הצטבר לסך של 48,780 ₪).

ת"פ (ת"א) 31945-01-10 **מדינת ישראל נ' גבר** (פורסם בנבו, 8.9.11) - מאסר על תנאי ומבחן (עובדת ניקיון בסופר פארם גנבה 4300 ₪ מפדיון הסניף).

ראו מקרים בהם ההליך הסתיים **ללא הרשעה**:

ת"פ (ראשל"צ) 55165-02-16 **מדינת ישראל נ' רייס** (טרם פורסם, 18.6.17), אי הרשעה, של"צ, צו מבחן. (דיילת כרטוס שפוטרה עקב אי סדרים, הסיגה גבול, נכנסה למשרדי החברה בה עבדה וגנבה מהכספת, באמצעות מפתח שהיה ברשותה 790 ₪, 100 יורו ו-100 דולר).

ת"פ (כ"ס) 37358-09-15 **מדינת ישראל נ' אבו ראס ואח'** (פורסם בנבו, 30.4.17), בוטלה הרשעתן של שתי הנאשמות, הוטל עליהן צו של"צ ופיצוי (הנאשמות שהינן עובדות בשופר סל גנבו בצוותא מוצרים בשווי 2,796 ₪, בכך שרכשו סלסלה מלאה מוצרים ורק את חלקם העבירו בקופה, אחת הנאשמות עבדה כקופאית).

ת"פ (ק"ג) 13457-02-14 **מדינת ישראל נ' חלפסקי** (טרם פורסם, 30.3.15), הנאשם גנב ממעבידו 6 מכלי סולר המכילים סולר בשווי של 600 ₪, נדון במסגרת הסדר לצו של"צ ללא הרשעה.

ת"פ (כ"ס) 32248-08-12 **מדינת ישראל נ' עזרא** (פורסם בנבו, 13.11.13), אי הרשעה ושל"צ (מנהל משמרת בבורגר ראנץ' גנב במשך חודשיים 4,000 ₪ מקופות סניפי המעביד).

ת"פ (ק"ג) 45818-03-12 **מדינת ישראל נ' אברמוביץ ואח'** (14.7.15), 5 נאשמים שהועסקו כנהגים בחברת משאיות, קשרו קשר לגנוב דלק ממעבידם וביצעו ריבוי עבירות של גניבת דלק מהמעביד בסכום כולל משוער של למעלה מ-50,000 ₪. נדונו לצו של"צ והתחייבות, ללא הרשעה.

למקרים נוספים שהסתיימו ללא הרשעה ראו גם ת"פ (רחובות) 1054/03 **מדינת ישראל נ' גמליאל** (1.4.04); ת"פ (נצרת) 2805/06 **מדינת ישראל נ' סרלקר** (8.3.09); ת"פ (י-ם) 1913/07 **מדינת ישראל נ' אלמקייס** (2.2.10); ת"פ (ק"ג) 666/07 **מדינת ישראל נ' טל** (22.7.09); ת"פ (ת"א) 7210/08 **מדינת ישראל נ' שרעבי** (8.11.09); ת"פ (אשדוד) 353/08 **מדינת ישראל נ' ביטון** (8.1.10); ת"פ (י-ם) 1756/09 **מדינת ישראל נ' חלפה** (15.7.12); ת"פ (דימונה) 47524-11-10 **מדינת ישראל נ' בורנסקו** (22.3.12).

14. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לאירוע בנסיבותיו נע ממאסר מותנה ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל.

ביטול ההרשעה

15. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. **בפרשת כתב** ציין כב' השופט ש' לזין את שיקולי השיקום, המנחים בדרך כלל את שרות המבחן להמליץ על עונשים ללא הרשעה, ואלה הם:

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; (ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; (ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; (ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; (ה) הנסיבות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; (ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; (ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; (ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; (ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיהיו ממצים, מקובלים עליי, כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה".

בע"פ (מרכז) 24457-03-15 **פבל גוטרמן נ' מדינת ישראל**, קבע בית המשפט כי מדובר במעין "**מקבילית כוחות**":

"ככל שמעשי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרשת פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר. ולהיפך - ככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בצעירים המצויים בראשית דרכם ושעתידם עוד לפניהם. כמובן שכל זאת בתנאי שמלכתחילה אכן מדובר בעבירה מהסוג ומהנסיבות שמצדיקות בחינת האפשרות לוותר על ההרשעה מבלי שהדבר יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי".

16. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי **בנסיבותיה של הנאשמת מתקיים החריג המצדיק ביטול הרשעתה של הנאשמת בדין**.

17. על אף שבפרשה שבפניי אין עסקינן במעידה חד פעמית אלא בגניבה שנמשכה על פני תקופה, עדיין סכום הגניבה המיוחס מסתכם בסך של 3000 ₪. מידת הפגיעה בערך המוגן אינה ברף הגבוה.

הנאשמת לקחה אחריות מלאה ומידית. הנאשמת הביעה חרטה כנה וניכר עליה כי ערכה חשבון נפש.

הנאשמת ביצעה את העבירה לפני כ-7-8 שנים עת היתה צעירה בגילה, בת 24-25.

כתב האישום הוגש לבית המשפט בחלוף כ-5 שנים מביצוע העבירה. (לפי דברי ב"כ הנאשמת אף לא נערך לה שימוע בטרם הגשת כתב האישום).

מהתרשמות שירות המבחן עולה כי לנאשמת סולם ערכים נורמטיבי. הנאשמת מתפקדת בצורה תקינה בכל מסגרות חייה. נעדרת הרשעות קודמות ומאחרות. ההליך המשפטי שהתנהל היה מרתיע ומציב גבול לנאשמת.

יגרם לנאשמת נזק קונקרטי באם תורשע, בשל אופי עיסוקה כמהנדסת, ובשל העובדה כי במסגרת עבודתה בחברת "אמדוקס" אמורה להישלח לעבוד בארצות הברית והרשעה עלולה למנוע אפשרות זאת.

שירות המבחן המליץ על ביטול הרשעת הנאשמת.

14. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, לאור אופי העבירה ונסיבות ביצועה, לאור היקף הגניבה המיוחס לה (3000 ₪), לאור גילה הצעיר, היותה נעדרת עבר פלילי, לאור חלוף הזמן, לאור הנזק שיגרם לנאשמת כתוצאה מהרשעתה, מצאתי לנכון לאמץ את המלצת שירות המבחן ולבטל את הרשעתה של הנאשמת בדיון.

לפיכך, אני מבטלת את הכרעת הדין המרשיעה בעניינה של הנאשמת, כפי שניתנה ביום 9.2.17.

ניתנה והודעה היום י"ג טבת תשע"ח, 31/12/2017 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת

הכרעת דין ללא הרשעה

לאור הודאת הנאשמת אני קובעת כי הנאשמת ביצעה את העבירה של גניבה בידי עובד ממעביד, עבירה בניגוד לסעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, אך אני נמנעת מהרשעתה.

ניתנה והודעה היום י"ג טבת תשע"ח, 31/12/2017 במעמד הנוכחים.

גזר דין ללא הרשעה

לאור קביעתי כי הנאשמת ביצעה את העבירה המיוחסת לה בכתב האישום המתוקן אני מחייבת את הנאשמת כדלקמן:

1. הנני מטילה על הנאשמת צו מבחן וזאת למשך שנה. הנאשמת תימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. במסגרת המבחן תשולב הנאשמת בכל הליך טיפולי ששירות המבחן ימצא לנכון מעת לעת. הנאשמת מוזהרת כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו, להרשיעה בגין העבירה בה הודתה ולהטיל עליה עונש נוסף, בגין העבירה בה הורשעה, במקום צו המבחן.
2. הנני מטילה על הנאשמת צו לביצוע 180 שעות שירות לתועלת הציבור וזאת במשך שנה. השל"צ יבוצע במסגרת תיכון אורט אדיבי בתפקיד חונכות בהתאם לתכנית שגובשה על ידי שירות המבחן ובפיקוח שרות המבחן. אם יתעורר צורך בשינוי מקום ההשמה, שרות המבחן יעשה כן וידווח לבית המשפט. הנאשמת מוזהרת כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו להרשיעה ולהטיל עליה עונש נוסף, בגין העבירה בה הורשעה, במקום צו השל"צ.
3. הנאשמת תחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות בהן הודתה והכל תוך שנה מהיום. ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא תחתום הנאשמת כאמור, תיאסר למשך 15 יום.
4. פיצוי בסך 4000 ₪ אשר יחולק שווה בשווה בין המתלונן ראובן סגל, ע"ת 2 לבין יוסי ברזילי, אשר פרטיו מוזכרים בת/1. (המאשימה תדאג להמציא למזכירות בית המשפט את הפרטים הנדרשים לצורך העברת הפיצוי. הפיצוי ישולם ב- 4 תשלומים שווים ורצופים כשהראשון בהם ביום 1.3.18.

ככל שיש מוצגים יושמדו בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום י"ג טבת תשע"ח, 31/12/2017 במעמד הנוכחים.